

[Duetoft]

også erkende, at der er sider med konfrontationsmuligheder i Danmark, som vi ikke slipper for at få inddraget i EF-samarbejdet. Jeg vil godt bruge arbejdsmarkedet som eksempel.

Jeg er sikker på, at man som et led i den sociale dimension og som følge af den frie bevægelighed af arbejdskraft på et tidspunkt er nødt til at lave fælleseuropæiske rammeaftaler for arbejdsmarkedets parter. Jeg er sikker på, at det er nødvendigt; ellers hænger tingene ikke sammen. Men dér har vi de traditionelle synspunkter – ja, det vil sige, samarbejdspartnerne er ikke helt traditionelle, men synspunkterne er det vel – for i den situation står LO og unionisterne fra CD sammen om, at vi skal have fælleseuropæiske rammeaftaler. På den anden side har vi Dansk Arbejdsgiverforening og EF-modstanderne. Det er jo nogle pudsige konstellationer, men det er vel meget forventeligt. Jeg mener, at man er nødt til på sådan nogle områder at tænke nyt, og det er et led i diskussionen om, hvad EF skal tage sig af.

Om det udenrigspolitiske samarbejde må jeg sige, at CD finder egentlig, at det har vist sin totale svaghed i forbindelse med Golfkrisen. Det er jo ikke EF, der har været den store dynamik i reaktionerne. Det er USA. Jeg tror også, at mange mennesker rundt omkring i EF-landene har måttet erkende, da det virkelig kom til stykket, at det var lidt af et blålys, at man troede, at man havde et meget tæt udenrigspolitisk samarbejde i EF.

Jeg vil gerne sige, at for min skyld kan EF godt udvikle sig til en supermagt. For min skyld kan EF godt med det grundsyn, vi har, blive en supermagt i den forstand, at vores placering i verdenspolitikken og vores påvirkning af andre dele af verden gerne må være så stærk som muligt. Men jeg må jo også forsøge at være realist. Jeg må se, hvad jeg kan få igennem i det danske folk uden diskussion. Jeg kan ikke få igennem en supermagtsstatus eller en militær opbygning i EF-regi. Tiden er ikke inde til det. Det kræver en langt større debat i vores befolkning.

Derfor er vi tilfredse med, at regeringens udspil, hvorefter man vil koordinere mere og konsultere mere, står i det memorandum, og det må vi så leve med i første omgang. Men der skal ikke være tvivl om, at vi gerne så EF styrket endnu mere med hensyn til det udenrigspolitiske samarbejde.

Jeg vil godt stille udenrigsministeren et spørgsmål, når nu vi taler om en styrket konsultation og koordination. Jeg erindrer diskussionerne sidste år, da jeg deltog i FN's generalforsamling. Jeg skal nok lade være med at sige noget om instruksen, for den er jo fortrolig, men jeg vil spørge udenrigsministeren, om den er ændret. Jeg havde den opfattelse, at man i den danske FN-politik først spurgte, hvad de nordiske lande sagde, og derefter spurgte, hvad EF-landene sagde. Er det noget, regeringen har ændret i år eller ønsker at ændre, sådan at vi faktisk lægger større vægt på tolversynspunktet end på det nordiske synspunkt? Det føler jeg ville være en logisk konsekvens af det styrkede udenrigspolitiske samarbejde, som vi altså også er talsmænd for.

Naturligvis giver det synspunkt da mig problemer. Naturligvis giver det synspunkt da CD problemer, for vi holder meget af vores alliance over Atlanten, vi holder meget af vores forhold til USA, og vi er stadig væk af den opfattelse, at Europas sikkerhed er i nøje samklang med forholdet til USA.

Derfor må jeg sige, at vi nok kommer til at diskutere en omstrukturering af NATO. Vi kommer nok til at diskutere, om et fremtidigt, et nyt NATO måske skulle bestå af EF og USA og Canada og måske andre lande, altså at vi i højere grad får EF til at overtage vores alliancestatus, end de enkelte nationalstater gør det.

Jeg ved godt, at der er nogle, der i den kommende tid vil snakke meget om CSCE-forhandlingerne, og vi skal også diskutere det her i Folketinget. Jeg vil godt fra starten melde, at vi ikke har den store tro på, at denne kreds er det rigtige forum for en diskussion om fælleseuropæisk sikkerhedspolitik. Dels er enstemmigheden et problem, dels er vi ikke sikre på, at sikkerhedsvurderingerne i de lande, det drejer sig om, er så ens, at vi har en fælles interesse, der kan bære igennem.

Jeg ved godt, at det bliver en langsigtet diskussion, men jeg har den opfattelse, at vi er nødt til at tænke igennem, om ikke vores traditionelle allianceforhold på en eller anden måde skal sammenbygges med EF.

Når vi så er i gang med en forfatningskamp, tror jeg, at den diskussion, vi har i øjeblikket, og som vi kommer til at have næste år, i meget høj grad ligner den diskussion, man på et tidspunkt havde, da man gik væk fra bytingene og